

Perussuomalaisten valtuustoryhmän pöytäkirjalausuma KV 12.5.2014 § 12

Ohjelmassa on paljon yksityiskohtia, joiden merkitystä ja kustannusvaikutuksia ei ole riittävästi harkittu. Yksittäisen kohdan muuttaminen tarkoittaisi sitä, että muilta osin ohjelma hyväksyttäisiin. Valtuutetut joutuvat puun ja kuoren väliin.

Ohjelma on tulvillaan hyviä asioita, joita hyvää tarkoittavat virkamiehet ovat tuoneet esille. Työ on kuitenkin tehty irrallaan siitä todellisuudesta, missä Suomen ja Vantaan taloudet tällä hetkellä ovat. On todennäköistä, että Suomen kansantalous tulee menemään entistä huonommaksi, koska uusi vielä suurempi eurokriisi on ovella. Rahamarkkinoiden nykyistäkään kriisiä ei ole saatu korjattua, vaikka sanotaankin, että tilanne olisi vakiintunut. Kaikki velat esimerkiksi Kreikassa, Italiassa ja Portugalissa ovat maksamatta.

Tällaisessa tilanteessa uusien menojen tuominen vantaalaisten maksettavaksi on edesvastuutonta, vaikka tarkoitus olisi kuinka hyvä tahansa.

Ohjelmasta puuttuu mittakaava. Esimerkiksi Afrikassa väestö lisääntyy 20 miljoonalla joka vuosi. Vaikka kuinka lisäisimme maahanmuuton palveluja, niitä tarvitaan vuosi vuodelta enemmän. Mitä paremmat palvelut toteutetaan sitä enemmän tänne on tulijoita. Jossain on raja, jonka jälkeen jo nyt ylivelkainen Vantaa ei enää selviydy monikulttuurisuusohjelmastaan.

Ylioptimistisia tavoitteita ja ristiriistaista hypetystä

Vantaan tulisi olla kansainvälisen kestävä kasvun keskus, Suomen paras kumppani yrityksille ja työntekijöille maan parhaiten johdettu kaupunki. Olemme suunnannäyttäjiä ja rohkeita etsimään uusia entistä parempia tapoja järjestää palveluja. Taloutemme on tasapainossa. Olemme yhteisöllisiä.

Ohjelmasta huokuu se, että monikulttuurisuus olisi jotain erityisen hienoa. Sen avulla kaupunkimme nousee kukoistukseen. Samaan aikaan ohjelma kuvaa arkipäivän realismia: maahanmuuttajien työllistäminen on vaikeaa (ja aina löytyy syyllinen: kantaväestön ja työnantajien ennakkoluulot), osa maahanmuuttajista on kieli-, ammatti- sekä luku- ja kirjoitustaidottomia. Tarvitaan tukea, erityiskoulutusta, työvoimakoulutusta, kielikoulutusta, kielenopetusta äideille päiväkodeissa. Tarvitaan tukea harrastuksissa. Tukea yrittämiseen. Tarvitaan työpajoja ja oppisopimuspaiikkoja. Neuvontaa ja opastusta. Tarvitaan uusia asuntoja. Omakielisiä päiväkoteja. Maahanmuuttajat syrjäytyvät kantaväestöä useammin. Erityisen vaikeaa kotouttaminen on oppivelvollisuuden jälkeen Suomeen saapuneille, joilla on heikko tai olematon koulupohja.

Tosiasioiden tunnustaminen on kaiken kehittämisen perusta. Meidän pitäisi lopettaa monikulttuurisuushypetys ja tunnustaa, että olemme joutuneet ottamaan valtavan taakan maahanmuuttajien integroimiseksi osaksi suomalaista yhteiskuntaa. Silloin myös monikulttuurisuusohjelmat olisivat realistisempia. Ne olisi helpompi toteuttaa, jos koko ajan ei kaupunkiin muuttaisi uusia tuettavia.

Vantaalla ei ole tehty yhtä laajoja ohjelmia kantaväestön elinolosuhteiden kehittämiseksi. Koska saamme erilliset ohjelmat omaishoitajille, työttömille, eläkeläisille, vanhuksille, syrjäytyneille, sairaille ja vammaisille?

Ohjelmassa vakavia puutteita - esimerkkejä

Kaupunginhallituksen hyväksymän ohjelman vakavimmat puutteet ovat:

- ohjelmassa ei ole lainkaan pohdittu onko kaupungilla taloudellisia edellytyksiä noin laajan monikulttuurisuusohjelman toteuttamiseen
- ohjelmassa maahanmuuttajille ei määrätä vastuuta omasta elämästä. Ohjelma lähtee siitä, mitä kaikkea Vantaan ja vantaalaisten tulee tehdä maahanmuuttajien hyvinvoinnin lisäämiseksi
- missään yhteydessä ei ole tehty päätöstä siitä, että Vantaan väkiluvun kasvuksi tavoitellaan nykyisen 208.000 asukkaan kasvua 240.000:een 15 vuodessa
- samaan aikaan maahanmuuttajataustaisten määrä yli kaksinkertaistuisi nykyisestä: keitä he olisivat: työperäisiä vai humanitäarisia maahanmuuttajia, heidän perheenjäseniään, opiskelijoita?
- ohjelma korostaa äidinkielen opetuksen merkitystä, mutta ohjelmassa ei ole esitetty onko realistista saada omakielistä opetusta 107 eri kielellä

Ohjelmassa otetaan realiteetteina asioita, joiden toteutumiseen voidaan omilla päätöksillä vaikuttaa. Jos kaupungilla ei ole varaa rakentaa niin paljon vuokra-asuntoja kuin suunnitellut maahanmuuttajien määrät edellyttävät, ei kaupunkiin voi muuttaa ennusteiden mukaista määrää asukkaita ja maahanmuuttajia.

Kaupungin maahanmuuttajataustaisten työntekijöiden määrä tavoitellaan pitkällä tähtäimellä yhtä suureksi (tämä on ollut esillä keskusteluissa, ohjelmassa se on sanottu varovaisemmin) kuin on heidän osuutensa kaupungin asukkaista. Kun maahanmuuttajien koulutustaso on keskimäärin heikompi kuin kantaväestöllä, johtaa tämä maahanmuuttajien suosimiseen työpaikkojen täyttämässä. Tämä ei ole tasavertaisuutta suomalaisia kohtaan.

Vantaan monikulttuurisuuden ja kotouttamisen ristiriitaisina suuntaviivoina esitetään, että kotouttaminen laajenee, monipuolistuu ja kevenee. Monikulttuurisen ilmapiirin tavoitellaan vahvistuvan - tuollainen tavoite pitää perustella: mitä hyötyä siitä on Vantaalle.

Esimerkki: "Jokaisella on mahdollisuus harrastaa ja toimia haluamissaan yhteisöissä." Näin on aina ollut Vantaalla ja koko Suomessa. Tarkoittaako tämä sitä, että maahanmuuttajia tuetaan rahallisesti, jotta he voivat tehdä sitä, mitä Suomessa on vapaus jokaisen tehdä ilman kaupungin tukea.

Esimerkki 2: "Sitoudutaan rasismien nollatoleranssiin kaikilla tasoilla". Onko rasismi erityinen ongelma Vantaalla? Mitä tarkoittaa rasismien vastainen työ: projekteja, hankkeita, kokouksia, määrärahoja?

Pilarissa III yhtenä tavoitteena on kansainvälisten yhteistyöverkostojen vahvistaminen. Valtuusto siis antaa valtakirjan osallistua matkoihin eri puolille Eurooppaa (maailmaa?) ja samanlaisen valtakirjan antaa moni muukin suomalainen kaupunki. Eikö riitä, että Suomesta yksi taho käy perehtymässä asioihin. Jos jotain olennaista tulee esille, sen voi kertoa muille.

Vantaalla uskotaan venäjänkielisten tuomaan kansainvälisyyteen. Kaupungissa onkin jo 6000 venäjänkielistä, joista aivan liian suuri osa elää toimeentulotuella. Siitä on pitkä matka kansainväliseen aktiiviseen itsensä työllistävään verkostoon.

Espoon vastaava monikulttuurisuusohjelma on 16-sivuinen, Vantaan 34-sivuinen. Mitä laajempi ohjelma on, sitä enemmän se antaa virkamiehille mahdollisuuksia toteuttaa hankkeita, koska ne jo sisältyvät monikulttuurisuusohjelmaan. Miksi Vantaan ohjelman

tulee olla laajuudeltaan kaksinkertainen Espooseen verrattuna.